

tes af Udvalget, hvis et saadant har været nedsat, eller af en af Secretairene. Forretningsordenen for den forenede Rigsdag overlader Udfærdigelsen af saadanne Beslutninger til et Udvalg, hvis saadant har været nedsat, og i Genhold dertil er det min Mening, at enhver Forslagsstiller er forpligtet til at fremkomme med et saadant Forslag, idet vor Forretningsorden ikke giver Secretairene ved den forenede Rigsdag den samme Bestilling, som tilkommer dem efter Folkethingets Forretningsorden § 26, idet den Bestilling, som Secretairene efter vor Forretningsorden § 11 have at udføre, kun er den, som ellers finder Anvendelse, naar et Lovforslag, efter at være vedtaget, skal endelig sammenstilles. Naar man saaledes, som paa den første forenede Rigsdag, vil være paa det Kongelige Budskab ved en directe Henvendelse til Kronen, paalaae det mig derfor saavel at komme frem med et saadant Forslag, som jeg har gjort under Nr. 1, som at foreslaae den Affattelsesmaade eller Form, under hvilken Svaret paa det Kongelige Budskab var at meddele. Iøvrigt skal jeg allerede her bemærke, at mit principale Forslag under Nr. 3 kun er at betragte som et Udkast, hvori jeg er villig til at gjøre de Forandringer, som, navnlig fra Ministeriets Side, maatte ønskes, ligesom jeg heller ikke lægger sær Bøgt paa de enkelte deri forekommende Ord, hvis man fra en anden Side maatte ønske dem forandrede; dette være sagt ialmindelighed. Jeg troer nemlig ikke, at vi efter det Forhold, hvori vi nu staae til Sagen, bør for meget vete de enkelte Udtryk i en saadan Udfærdigelse; thi, da vi dog ikke have Raadighed over den Statsact, som skal udfærdiges, idet den ikke foreligger os, kan vi ikke gjøre Andet end tillidsfuldt nedlægge Sagen i Kronens Hænder, hvis Sag det saa vil være at vælge de meest passende og correcte Udtryk, uden i mindste Maade at være bundet ved de her brugte Ord. Jeg er ogsaa af den Formening, at det er rigtigere, at gaae Adresseveien end at slaae ind paa den i det subsidiaire Forslag fulgte Fremgangsmaade, der ellers almindelig bruges ved Lovforslag, idet de tilstilles Statsraadet som en Udskrift af Rigsdagens Beslutning. Vi ere nemlig Alle enige

om, at vi ikke i samme Grad kunne lægge Bøgt paa de her brugte Udtryk, som ved Affattelsen af Lovforslag, og, naar det er saa, er det ikke ganske passende at bruge den Fremgangsmaade, som ellers følges ved Lovgivningsarbejder, men bedre at der stæer en directe Henvendelse til Kronen, hvori det enkelte Udtryk har mindre Bøgt.

Af de Udtryk, der forekomme i selve det Kongelige Budskab, er der eet, som har givet Anledning til adskillige Tvivl, det nemlig, at Rigsdagen opfordres til at give Samtykke „for Kongerigets Vedkommende“. Efter den Maade, hvorpaa jeg nu betragter Sagen, mener jeg, at derved betegnes det Samme, som dette Udtryk betyder ved Finantsloven og lignende Love, nemlig, at Rigsdagen, som Repræsentation, ikke repræsenterer Andet end det egentlige Kongerige Danmark og Færøerne. Man har tidligere misforstaaet dette Udtryk saaledes, som om ifølge deraf, i og for sig, alene ved Rigsdagens Tiltrædelse til Budskabet, vilde opstaae en særegen Arvefølge for det egentlige Kongerige Danmark og Færøerne med Grønland og Colonierne. Men, efterat jeg i de os nu forelagte Acter har seet det anerkjendt, at den Statsact, der skal udfærdiges, umiddelbart træder op istedetfor Kongeloven, saa lægger jeg mindre Bøgt paa, hvilke Udtryk man i saa Henseende betjener sig af; jeg har dog valgt den Betegnelsesmaade, som Rigsdagen tidligere har brugt i denne Sag.

For at komme tilbage til et tidligere Punkt, vil Rigsdagen tillade mig at gjøre en Afbrydelse, for at svare paa en Indvending, som gjøres imod min Betragtningssmaade af den Form, hvorunder en saadan Beslutning, hvorom der her er Tale, skal træde frem. Man siger nemlig til mig, at § 11 for den forenede Rigsdag bestemmer, at en af Secretairene, naar intet Udvalg har været nedsat, affatter Beslutningen. Men herimod gjør jeg opmærksom paa, at der udtrykkeligt er tilføjet: „i Genhold til samtlige foregaaende Afstemninger“, og at denne Bestemmelse saaledes kun svarer til, hvad der er foretrukket i Folkethingets Forretningsorden § 17, hvor det er bestemt, at, naar intet Udvalg har været nedsat, skulle Secretairene affatte Lovforslaget i Genhold til samtlige